

Македонците ги гонили три денонощія. Убили се отъ Персите 104: хілады, а отъ Александровите 5: хілады. Отъ Персите фанали живы 200: хілады, и ги завели при Александра, а той ги спасналъ, и имъ рекълъ: Беке на кой да не дохождате, ако щете да сте живы.

БЪГАНЪ ДАРИВО.

Дарій вѣгналъ со съ 100: войны вѣрзъ конницы, и вѣзналъ въ крѣпостъта Персидска: А Александръ отишналъ на крѣпостъта Вавулонска. Вавулоните изаѣзли на кой, и ни го оставили да распростре колыбыте си, защото Вавулона было голѣма крѣпостъ, и презъ средъ текълъ Евфратъ рѣка.

АЛЕКСАНДРЪ ОБЛАДАВА ВАВУЛОНА.

Александръ повелѣлъ на войската си да ископатъ вады (ендецы) много далбоки и широки колкото да вѣзне водата на-рѣката. А Вавулоните понеже имали една вечеръ голѣмъ празникъ на-Богатъ си Аполлона, отишли со съ жените си и дѣцата си да се поклонатъ въ храмътъ. Александръ онамъ нещъ сежрналъ рѣката въ вадыте, и намалала водата на-рѣката: Тогава вѣзналъ съ войската си въ Вавулона, и повелѣлъ да тѣрнатъ огнь около градътъ. Вавулоните като видѣли лѣкациината Александра, поклонили мѣ се, и извикали съ голѣмъ гласъ и рекли: Царь Александре, помилвай ны за Бога, и недей ни се разгнѣвава за да се неизгубиме. Александръ като чѣлъ такива молбы, повѣлѣлъ да изгасатъ огньтъ, и така престаналъ пожаро.